

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

paucis differre dicat a legitimo, & naturali, tñ p omnia quoad effectū succendi ab intestato, & p testamen-
 8 tū illi aequiparatur, vt clarē colligit ex §.j. & §. itē no-
 stra, iuncto §. pcedenti in st. de hered. q̄ ab intest. Et
 ideo cū videantur arrogatus ab aucto, & legitimus, &
 naturalis quo ad ius succedēdi aequiparati, dispositio
 loquens de filio legitimo, & naturali quo ad ius suc-
 cedēdi poterit extendi ad arrogatū ab aucto, pcurrēte
 eadē rōne, prout in casu statuti exclusiui fœminarū
 militare dī, ex quo ita p arrogatū pseruari pōt fami-
 lia, & p sanguinitas d. l.2. in fi. de suis, & legit. sicut p
 legitimū, & naturālē in qua rōne fundatū est dictum
 statutū, vt vno ore oēs fatentur: nec debet attendi, q̄
 in aliquibus alijs, & quo ad alios effectus, licet in pau-
 9 cis, videantur differre arrogatus, vt §. & legitimus, &
 naturalis, tñ quia semper dici audiui, & p̄cipuē ab ex-
 cellentissimo dō. meo Soz. dū vna voce legeret l. 2.
 in prin. de verb. obl. q̄ ad hoc, vt fiat extensio de vno
 ad aliud sibi aequiparātū, sufficit, q̄ aequiparent in eo,
 de quo loquitur dispositio extēta, vt pbat per gl. in
 l. si quis seruo in fi. C. de furt. cōiter approbaram, ubi
 quamuis seruus, & filius in multis differant, tñ in eo,
 in quo aequiparantur, fit extensio de vno ad aliū etiā
 in correctorijs p̄ identitatem rationis, & facit opti-
 mus tex in c. inter corporalia de transleptis, & ēr glo.
 in c. de tempor. ord. lib. 6. in verb. Italice, & in gl. se-
 quen. c. translatō, & ibi Moder. de p̄st. & vterius ad
 hoc dō. meus ē allegabat text. in l. ex facto in prin-
 cipiū ibi not. p. Aret. in c. not. ff. de vulg. & pupill. quod
 dictū Decius ad ppositū allegat in d. c. translatō in 2.
 10 not. in a. lectura. Quod argumentū de vno ex aequi-
 paratis ad aliud, pcedit in eo, in quo aequiparant, quā-
 uis inter illa duo aequiparata multa alijs darent diuer-
 sitates, & instantiē. c. p venerabilē q̄ filij sint legiti-
 mi, & multa alia adducere, q̄ potius fastidiū afferret, quā
 essent necessaria. Et p̄dicta soluat argumentū, qd̄ fa-
 ciebat in alijs allegationibus, q̄ ex quo arrogatus ab
 aucto materno in pluribus, & quasi in omnibus aequi-
 paratur legitimo, & naturali p modū regulā: dispositi-
 11 tū in vno ē in correctorijs extēdat ad aliud pcurrē-
 te eadē rōne pseruationis familiæ, & agnationis? &
 q̄ legitimus, & naturalis, arrogatusq̄ ab aucto materno
 aequiparent sub eadē dispositione, & p modū re-
 gulā, p̄ponit Bologni. in add. d. c. 27. Anan. & p-
 batur ex tex. in d. §. minus, & d. §. sed hodie, & ibi glo.
 Nec ex aduerso instantiē datā in allegationibus par-
 tis aduersæ obtare dicuntur, qm̄ si inspiciantur, lo-
 quuntur solum, vel in adoptiuo simplici, vel in arro-
 gato ab extraneo, vt in l. fidei commissum de condi-
 11 tio. & demonstra. & in d. l. si ita quis in fi. t. Constat igitur
 limitationem de filio arrogato ab aucto materno
 non esse imaginariā, sed iuridicā, & à iure cōsideratā,
 & optimē facientem ad ppositū dicti statuti exclu-
 siui fœminarū, vt in specie voluit Brun. in suo tract.
 statutorū fœminas excludentiū in 5. articulo, q. 13. q̄
 tenuit, & comprobauit limitationē istā tanquā ma-
 gis communem, quia ferē in omnibus, & p̄cipuē quo
 ad ius succedēdi, vt §. arrogatus ab aucto similis est fi-
 lio legitimo, & naturali, cum filius à iure dicat nō so-
 lum post arrogationem, sed ē ante l. filij appellatio-
 ne, & iusta. ff. de verb. signif. per q̄ iura dici potest istū
 nepotē dici filiū naturālē, quia habet iura natiualia
 ab aucto ascendentiā, vt dicit gl. in d. §. sed hodie. Certū
 est ēr ipsum dici filiū legitimū, & de familiā, & consā-
 guineū, ēr si fuisset emancipatus. d. l. 2. adoptiuū, &
 per gl. in d. §. minus in verb. admittantur, & in d. l. j. in
 fi. ff. de suis, & legit. & verē cū a lege dicat legitimus,
 q̄ lex in iis, q̄ iuris sunt, verē facit, & non fictē Bar. in
 d. l. iis, q̄ pro emptore. ff. de vscap. & in l. si maritus,
 §. legis Iulij. ff. de adul. & cū naturalis sit, vt §. p̄ vincu-

12 lum naturale dicitur verē naturalis, tñ q̄ natura-
 est, & à natura puenit, nō pōt dici fieri p filiationē
 naturalia à natura fieri dicant, fictions verō legi-
 p Bar. & alios in d. l. iis, q̄ p emptore. Verū tēp-
 dicere talē arrogatū ab aucto verē esse filiū legiti-
 naturālē, & iō dicet p̄prehendi sub statuto dicitur
 ēr de filio legitimo, & naturali q̄ sic nō dicitur
 ad casū fictū, sed ad casū verū. Et licet moniti
 repetētes. l. si vnquā. C. d. renoc. donat. numerū
 hinc inde pōderādo numerū, & nō aucto rōne
 13 esse cōm opinionē p̄ arrogatū ab aucto, tñ
 dā cōm opinionē, solū numerus doctorū
 derādus, sed q̄ pōdere pualcat, vt voluit. Ali-
 de electio. & scrib. in c. circa fide p̄st. d. alibi
 gat tex. in c. fi. de his, q̄ sunt à maior. par. c. d. d.
 ris partis capituli. q̄ cui dēs est, illos semp̄ p̄-
 tione iuari, vt dicit ibi gl. est tex. clarus. C. de
 nisi à paucioribus aliqui rōnabiliter obiectū
 pualcat, q̄ à maiori & saniori parte p̄stuitur
 dicit text. in l. j. sed neq̄ C. de veteriur. emen-
 nō ex multitudine actorū, sed melius, & equi-
 tiā, iudiciādū est, cū possit vnus foris fīria mē-
 perare, & q̄ cōis sit p̄rogato ab aucto, voluit
 in loco §. allegato. Præterea cōm fœtor esse
 sent simp̄r adoptiuus, vel arrogat ab extraneo
 pliciter, & ita p̄prie oēs, quos allegat d. modē
 quunt de huiusmodi, nō autē de arrogato ab aucto
 ciant, q̄so. ne de vno inferatur ad aliud. R. l. q̄
 lentissimus dominus Auditor p̄ iui ingruis &
 ad fauorē dicti Sebastiani supplere dignū. Laus D.

S P M M A R I U M.

- 1 Matri præterita in testamento filia querela inofficiosa
illud competit. Contra num. 5. & quando dicitur quod
do non num. 10.
- 2 Præteritio matris facta à filio, siue filia habetur præteriti-
one, sicut ē contra.
- 3 Præteritio facta à matre de filio q̄n babeatur p̄ excludē-
tū.
- 4 Tatri præteritio in testamento filij quomodo iocurrat.
- 5 Querela inofficiosa si est remedium subsidiarium, quod
aliud de iure competat, & solum datur, ubi aliud de
6 Matre, de qua in testamento filij nulla fit mentio, p̄prie
dicitur præterita, nulla inserta causa.
- 7 Et testamentum filij est ipso iure nullum.
- 8 Matre siue præterita, siue exheredata absque expressione
timæ causæ, hodie testamentum est ipso iure nullum, neque
fictio querela competit.
- 9 Liberi §. si autem. C. de inoff. test. declaratur.
- 10 Exheredata tus, seu præteritus hodie præsumitur grauius
tuitio probetur.
- 11 Testamentum nullo, & rupto ob præteritionem, codicillaris
solum nihil posse operari videtur. Contra num. 15.
- 12 Clausula codicillaris in dubio potius ex filio notariū
ex mente testatoris appposita censetur, & ideo non
tutur. Contra num. 20.
- 13 Nec operatur, quando nō cōstaret testamentū fuisse lēgi-
p̄blicitū, quāuis illa verba essent appposita, actū in
14 Præsumptio ex alia præsumptione non refulsit, neque p̄-
ca idem concurrunt. Contra num. 25.
- 15 Testamentum ruptum præteritione alicuius per clausulam
codicillarem non conuallidatur. Contra num. 26.
- 16 Clausula codicillaris nihil operatur, quando testamentum
luit ex defectu voluntatis imperfecta testatoris.
- 17 Nec quando ex præteritione ignorer facta nullum esse
declaratur num. 27.
- 18 Testamentum ob præteritionem quoad quid dicitur nullum
q̄ clausula codicillaris in eo appposita suos effectus
19 Testamento rupto quādo ēr codicilli rupti dicuntur, & quādo
L. 1. C. de iure codicillo declaratur.

si in dubio nullo videtur, qd pro ualiditate sua ppositio-
nibus vero alicuius ppositio-
re. Verumtamen si filius legatus
statuio non sit non dicitur
licet mactat
at nunciat
auctoritate
aucto-
doctores
lucit alio
filiis & ab
par. c. d. d.
semper
arui et
er obicit
pstituit
eritur. em
a. quia
ita in
io, volum
ator esse
ab extra
it d. mod
ogno ab
ud. Reliqu
ti ingeni
dignit. Laus

sanguineū, relinquens eius animā i manib⁹ p⁹fati eius
hæredis, & sup huiusmodi eius p⁹scitā oneravit, mā
dans, & iubens omnes alios stare debere tacitos, & p-
tentos de p⁹dictis. Hæc aut eius vltimā voluntatē asse-
ruit esse velle, quā valere voluit, iussit, & mādui iu-
re testamenti, & si iure testamenti nō valet, valere, vel
valebit, eā valere voluit iure codicillorū, vel cuiuscū-
que alterius vltimæ voluntatis, cassans, irritas &c. Post
obitum dicti testatrix mater, de qua nulla facta fuit
mentio in testamento, tanquā p⁹terita à filia p⁹ hæredē
scriptū egit q⁹rela inofficioli testamenti. Propter q⁹ de
pluribus dubitat p⁹tingit, primo, qd remediū p⁹petat
matri p⁹ testamentū filia in casu, quo mater esset à fi-
lia in testamento p⁹terita. Secundo, an testamentū, qd
fuit nullū p⁹ p⁹teritionē matris, soluet ex clausula co-
dicillari, vt saltē valeat iure codicillorū, & vltimæ vo-
luntatis, & sic venientes ab intestato grauati censent^r
p⁹ fidei cōmissum de restituendo hæreditatem hæredi
scripto. Tertio, an venientes ab intestato de restituen-
do grauati possint detrahre duas quartas, si sint de p-
sonis, quibus de iure debeas legitimā debita iure na-
turæ, vt est mater. Quarto p⁹supposito, q⁹ testamentū
valeat in vim codicillorū, & p⁹sequenter mater, q⁹ ab
intestato vult succedere, dicatur grauata p⁹ fidei cōmis-
sum restituere hæredi scripto, an ipsi hæredi scripto
licitum fuerit propria auctoritate apprehendere, &
ingredi bona hæreditaria absq⁹ eo, q⁹ illa habuerit de
manu matris in effectu hæredis ab intestato.

CONSILIVM XVI.

R I M V M, qd in themate ppositū est, di-
scutiendo, illud sanē primo aspectu v^r cō-
cludendū, q⁹ matri, de qua nulla facta fuit
mentio in testamento filia, p⁹petat quere-
la inofficioli testamenti aduersus testamentū filia, q⁹
vbicūq⁹ filius absq⁹ iusta cā matrē in nouissima volū-
tate lacerit, eō q⁹ nec luctuosam ei, nec legitimā reli-
querit portionē, matri dat q⁹rela inofficioli testamēti
ad rescindendū testamentū filij, vt est tex. in l. liberi. §.
sin aut. C. de inoffi. test. ¶ Secundo ¶ sicut filia p⁹teritæ
à matrē dat q⁹rela inofficioli testamenti, & hoc ex eo
q⁹ p⁹teritio matris h^r p⁹ exheredatione, vt in §. si. cum
ibi not. inst. de exher. lib. ita & p⁹ ipsi matri p⁹terite in
testamento filia dari dēt q⁹rela inofficioli testamēti p⁹
testamentū filia, ¶ q⁹ a similiter p⁹teritio filij, seu filie fa-
cta de p⁹sona matris h^r p⁹ exheredatione, vt p⁹ gl. in d.
§. si. in ver. mater, & p⁹bat in l. cū filiū, ibiq⁹ gl. & doct.
C. eo. tit. ¶ Preterea & tertio dico, q⁹ attēta rōne, quare
p⁹teritio matris, & aliorū ascendentiū p⁹ matrē h^r p⁹
exheredatione, & p⁹sequenter quare sic p⁹teritis dat q⁹-
rela inofficioli testamenti, & nō aliud remediū, puta
p⁹rabulandi, vel dicendi nullū testamentū, idē dicendū
est ē p⁹, q⁹ mater, seu ascendens p⁹ matrē, si p⁹tereat, h^rfe
dēt querelā, & nō aliud remediū: ¶ rō. n. quare p⁹teritio
matris h^r p⁹ exheredatione, est, q⁹, vt dicit Bart. in l.
pater filiū. ff. de inoffi. test. filius, q⁹ est suus hæres, &
quodāmodo dñs i vita patris l. i suis. ff. de lib. & posth.
dēt institui, vel exheredari, linter cetera eod. titu. &
inst. de exheredib. in prin. nisi. n. ipse exheredatur, hoc
est illo dominio priuaret, alius nō possēt heres institui
qm̄ idē est dicere heres, qd dominus, vt inst. de hered.
qual. & dif. §. p⁹ herede, & duo in solidū domini esse
non p⁹nt l. si vt certo. §. si. ff. mod. & hoc est, qd voluit
inferre tex. in d. l. in suis, & p⁹ hoc fuit illa lex seruata
in eo tit. & ex hoc d^r, q⁹ suis existentibus nō hēt locū
vsucapio p⁹ herede, q⁹ dominiū p⁹tinuat in filiū l. 2. C.
p⁹ her. & iō si non exheredat. testamentū est nullum.
Sed descēdētes ex fœmina nō sunt sui heredes, ergo
nec domini, viuēte matrē, seu alio ascendente ex ma-
tre.

EPITOME.

MATRI p⁹teritæ in testamento filia absq⁹ ali-
qua expressione non querela inofficioli testa-
menti, sed ius dicendi nullum competit.
¶ Quia codicillaris in testamento ob p⁹teritio-
nem apposta conditionaliter per verba p⁹sentis,
futuri temporis operatur conseruatio
testamenti quod legata, & fidei cōmissa, & q⁹ re-
uocant valeat iure codicillorū, ac venientes ab in-
testato dicant grauati hæredi scripto restituere, etiā
p⁹teritio esset ignoranter facta.
¶ Per hanc clausulam grauati vnam quartam dun-
taxat non autem duas detrahunt.
¶ Hæres scriptus propria auctoritate licitē appre-
hendit & ingreditur bona hereditaria absq⁹ eo, q⁹ illa
de manu hæredum ab intestato venientium per
hanc clausulam grauatorum.

CASVS CONSILII XVI.

ACTI species hæc est: Domina Domi-
cilla decessit superstitē matrē, & condito
prius testamento huius tenoris in effectu;
volens dicta testatrix de rebus, & bonis
reponere ne post eius mortē scandalū oriat om-
nino modo &c. hoc p⁹sentis testamentū suū vlti-
mū cupatiuū, suum vltimā voluntatē declarauit
hæc factis nonnullis legatis quib⁹da p⁹sonis, p⁹stituto-
re electo quodā ex quorū testamento, sibi hæ-
redem vniuersalē instituit p⁹anciscū eius affinē, & cō

plurium in fin. cū gl. ff. de leg. j. cum simil. ergo &c. & q̄ circa idē possint plures concurrere præsumpciones, clarū est in se, & probatur ex ijs, quæ ponūt. Dyn. Bar. & doct. in l. excusantur in prin. de excus. tuto. ¶ Non obstat quarto id, q̄ voluit glo. in d. auth. ex causa, ¶ il- la etenim male loquitur, & communiter glo. & doct. contrarium tenent, vt volūt Bar. & omnes in d. auth. ex causa, & in d. l. filio prætérito, & in terminis tradit Bart. in d. l. j. in 5. q. qui hanc opinionem corroborat auctoritate, & ratione: & respondet textui in d. l. 2. ff. de lega. 3. quia verū est, q̄ a filio prætérito relinqui nō potest fideicommissum nominatim, & expressē, vt in d. l. 2. nam quē non honoro expressē & nominatim, nō grauo l. ab eo. C. de fideic. cū simil. sed quādo gene- raliter grauati sunt veniētes ab intestato expressē, vel tacitē, puta per clausulā codicillārē, tunc etiam tacitē censetur grauatus filius iam natus, seu alius prætérito, qui ab intestato succederet, vt ibi per Bart. & ita sequi- tur Bal. in dicto cons. 274. qui dicit opinionē commu- nem esse contra dictā glō. in d. auth. ex causa. ¶ Non obstat quintum, q̄ clausula codicillaris nihil operatur in testamento nullo ex defectu voluntatis Bar. in d. l. j. in 3. q. per tex. in l. fideicommissa. §. j. & ibi Bar. ff. de leg. 3. sicut testamentū, quod est imperfectum ratione vo- luntatis, non valet etiam inter liberos, vt p̄ Bar. & om- nes in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. quia ex prædictis colligitur responsio, nā in casu no- stro testamentum non fuit imperfectum ex defectu voluntatis, nec etiam ex defectu solennitatis, sed solū ob matris prætentionē, quo casu clausula codicillaris appositā cōditionaliter, & in subsidii, iuxta no. p̄ Bal. in d. l. fin. C. de codi. operatur effectū, vt veniētes ab in- testato, & cōsequenter filius prætēritus iā natus, ac et- mater prætērita, qui venirent cōtra testamentū, & re- ducerent rē ad causam intestati, censētur ab intestato grauati, vt proximē dixi per no. per Bar. in d. 4. q. cum simi. Nec ex eo, quod solū dicatur scriptū in testa- mēto actū in ciuitate &c. testamentū dicitur imperfe- ctū ratione voluntatis testatoris, immō debet dici per- fectū, vt dictū fuit. ¶ Non obstat vltimū fundamentū, quod satis videtur prima facie fringere, quia primo respōderi potest etiā ex mēte Bar. in d. l. j. in 6. q. iūctis ijs. quæ dixit in fin. 5. q. ¶ illa distinctio sciuerit ne, an ignorauerit, procedit in testamēto, in quo posthu- mus nondum natus esset prætēritus, vt probatur in l. pen. & ibi Bar. ff. de iur. codicill. iuncta l. si cum testa- mentum, & l. ab intestato ff. eod. quia si sciuit, vel sci- re debuit posthumum nasciturum, tunc clausula codi- cillaris operatur effectum, etiam si posthumus esset prætēritus d. l. si cum testamētum, & d. l. ab intestato, si verō ignorauit, & habuit verisimilē causam ignorā- tiæ, tūc clausula codicillaris non operatur effectū, d. l. pen. & ibi Bar. vbi est casus. Sed in iā nato prætērito, ex quo testator sciuit illū exitisse semel in rerū natu- ra, ea distinctio, an testator sciuerit, vel ignorauerit, non habet locū, sed in distinctiōe clausula codicillaris fa- cit testamētū valere iure codicillorū, vt est de mēte Bar. in d. l. j. in fin. 5. q. qui in distinctiōe in iā nato hoc vo- luit, quamuis postea immediatē in sequēti. q. dū qua- rit, quando testamētū est nullū p̄teritione, seu agna- tione posthumi prætēriti, distinguat, an testator sciue- rit, vel ignorauerit: & ratio diuersitatis potest esse in- ter primū, & secundū casum, quia in iā nato, ex quo sciuit testator semel filiū, seu matrē habuisse, debuit etiā præsumere, & cogitare illū habere tēpore testa- menti, quamuis ipse hoc ignorauerit, cū homo p̄su- matur viuere p̄ centū annos, vt in l. si, cū ibi not. C. de sacros. Eccl. & arg. l. v. susfructus. ff. de v. usufr. leg. vbi ca- sus, & ideo cū possibile fuerit ipsum adhuc viuere, q̄- uis testator hoc ignoret, debet tñ de eo facere mētio- nem

Non obstat tertium
plurium in fin. cū gl. ff. de leg. j. cum simil. ergo &c. & q̄
circa idē possint plures concurrere præsumpciones,
clarū est in se, & probatur ex ijs, quæ ponūt. Dyn. Bar.
& doct. in l. excusantur in prin. de excus. tuto. ¶ Non
obstat quarto id, q̄ voluit glo. in d. auth. ex causa, ¶ il-
la etenim male loquitur, & communiter glo. & doct.
contrarium tenent, vt volūt Bar. & omnes in d. auth.
ex causa, & in d. l. filio prætérito, & in terminis tradit
Bart. in d. l. j. in 5. q. qui hanc opinionem corroborat
auctoritate, & ratione: & respondet textui in d. l. 2. ff.
de lega. 3. quia verū est, q̄ a filio prætérito relinqui nō
potest fideicommissum nominatim, & expressē, vt in
d. l. 2. nam quē non honoro expressē & nominatim,
nō grauo l. ab eo. C. de fideic. cū simil. sed quādo gene-
raliter grauati sunt veniētes ab intestato expressē, vel
tacitē, puta per clausulā codicillārē, tunc etiam tacitē
censetur grauatus filius iam natus, seu alius prætérito,
qui ab intestato succederet, vt ibi per Bart. & ita sequi-
tur Bal. in dicto cons. 274. qui dicit opinionē commu-
nem esse contra dictā glō. in d. auth. ex causa. ¶ Non
obstat quintum, q̄ clausula codicillaris nihil operatur
in testamento nullo ex defectu voluntatis Bar. in d. l. j.
in 3. q. per tex. in l. fideicommissa. §. j. & ibi Bar. ff. de leg.
3. sicut testamentū, quod est imperfectum ratione vo-
luntatis, non valet etiam inter liberos, vt p̄ Bar. & om-
nes in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa.
quia ex prædictis colligitur responsio, nā in casu no-
stro testamentum non fuit imperfectum ex defectu vo-
luntatis, nec etiam ex defectu solennitatis, sed solū
ob matris prætentionē, quo casu clausula codicillaris
appositā cōditionaliter, & in subsidii, iuxta no. p̄ Bal.
in d. l. fin. C. de codi. operatur effectū, vt veniētes ab in-
testato, & cōsequenter filius prætēritus iā natus, ac et-
mater prætērita, qui venirent cōtra testamentū, & re-
ducerent rē ad causam intestati, censētur ab intestato
grauati, vt proximē dixi per no. per Bar. in d. 4. q. cum
simi. Nec ex eo, quod solū dicatur scriptū in testa-
mēto actū in ciuitate &c. testamentū dicitur imperfe-
ctū ratione voluntatis testatoris, immō debet dici per-
fectū, vt dictū fuit. ¶ Non obstat vltimū fundamentū,
quod satis videtur prima facie fringere, quia primo
respōderi potest etiā ex mēte Bar. in d. l. j. in 6. q. iūctis
ijs. quæ dixit in fin. 5. q. ¶ illa distinctio sciuerit ne,
an ignorauerit, procedit in testamēto, in quo posthu-
mus nondum natus esset prætēritus, vt probatur in l.
pen. & ibi Bar. ff. de iur. codicill. iuncta l. si cum testa-
mentum, & l. ab intestato ff. eod. quia si sciuit, vel sci-
re debuit posthumum nasciturum, tunc clausula codi-
cillaris operatur effectum, etiam si posthumus esset
prætēritus d. l. si cum testamētum, & d. l. ab intestato,
si verō ignorauit, & habuit verisimilē causam ignorā-
tiæ, tūc clausula codicillaris non operatur effectū, d. l.
pen. & ibi Bar. vbi est casus. Sed in iā nato prætērito,
ex quo testator sciuit illū exitisse semel in rerū natu-
ra, ea distinctio, an testator sciuerit, vel ignorauerit,
non habet locū, sed in distinctiōe clausula codicillaris fa-
cit testamētū valere iure codicillorū, vt est de mēte
Bar. in d. l. j. in fin. 5. q. qui in distinctiōe in iā nato hoc vo-
luit, quamuis postea immediatē in sequēti. q. dū qua-
rit, quando testamētū est nullū p̄teritione, seu agna-
tione posthumi prætēriti, distinguat, an testator sciue-
rit, vel ignorauerit: & ratio diuersitatis potest esse in-
ter primū, & secundū casum, quia in iā nato, ex quo
sciuit testator semel filiū, seu matrē habuisse, debuit
etiā præsumere, & cogitare illū habere tēpore testa-
menti, quamuis ipse hoc ignorauerit, cū homo p̄su-
matur viuere p̄ centū annos, vt in l. si, cū ibi not. C. de
sacros. Eccl. & arg. l. v. susfructus. ff. de v. usufr. leg. vbi ca-
sus, & ideo cū possibile fuerit ipsum adhuc viuere, q̄-
uis testator hoc ignoret, debet tñ de eo facere mētio-
nem

lum præteritione matris, vt est tex. in d.l.2. C. de edic.
diu. Adr. tol. cū simil. supra adductis: & hæc quo ad p-
sentem consultationem sufficiant. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Posthumi institutio omnem ex quacumq; uxore natum posthumum comprehendit, nisi ad certum ex tali uxore nasciturum specialis fiat relatio.*
- 2 *Item, nisi testator testamenti facti tempore sciisset uxorem tunc pregnantem.*
- 3 *Et nisi instituit, dicendo, verre uxoris meae, q; ignarus est, vel illi, qui in venire uxoris meae est: quod declaratur, ut nu. 19. & contrarium videas nu. 20. Idem, nisi graui morbo laborans ventrem uxoris suae instituisse nu. 7. Contra nu. 16.*
- 4 *Testator simpliciter filios suos instituens eos, quos habere tempore testamenti ignorabat non instituisse censetur.*
- 5 *Generalis dispositio testatoris ad incognita, & incogitata, non extenditur.*
- 6 *Verba praesentis temporis ad futura non extenduntur, nisi aliis verbis futurum importantibus adiectis fallit fauore testamenti, & institutionis num. 25.*
- 7 *Posthumus in certo casu institutus extra illum nascendo censetur praeteritus rumpit, testamentum.*
- 8 *Substitutio facta in casu plurium posthumorum nasciturorum loci non habet, si unus tantum natus sit: secus est in institutione num. 26.*
- 9 *Posthumus pluribus tam masculis, q; feminis a testatore institutus, omnes ex quacumq; et uxore nascituri comprehenduntur.*
- 10 *Id est, si verbis futurum tempus indicantibus testator usus fuerit n. 12.*
- 11 *Mens testatoris naturalibus, & illis, q; magis communiter potest accidere, debet conuenire.*
- 12 *Ventris, aut posthumi institutio non differt, & utraq; quicquid filiorum natum fuerit, comprehendit.*
- 13 *Temporis distinctio non habetur, ubi vniformis est ratio, & conditio temporis.*
- 14 *In filiatione vniformis eadit dilectio.*
- 15 *Posthumi profusio, & institutio a grauius infirmo, qui se ex illo morbo moriturum credebat, in certo casu facta ad aliquam extenditur, & quilibet posthumus institutus dicitur.*
- 16 *L. commodissime ff. de liber. & posth. u. limitatur.*
- 17 *Posthumus hodie necessario institui, non autem exheredari debet.*
- 18 *Mens testatoris potius, quam verba expressa sunt consideranda.*
- 19 *Angel. in confi. 51 declarat, & limitatur.*
- 20 *Ventrem uxoris suae, quae praegnans erat, instituens, non solum eum, qui tunc esset in utero, sed quemcumq; alium ex illa, vel ex alia etiam uxore nasciturum instituisse censetur.*
- 21 *L. placet ff. de liber. & posth. non solum in ignorante, sed in scienter quoq; loqui demonstratur.*
- 22 *Glo. in l. deoq; ff. de liber. & posth. reprehenditur.*
- 23 *Filiorum appellatio posthumos non continet etiam in materia fauorabilis, nisi de mente testatoris euidenter constaret.*
- 24 *Filiorum institutio, aut exhereditatio non comprehendit filium, quem testator ignorabat, aut mortuum credebat, secus est in institutione posthumi, & quare.*
- 25 *Testamenti, & infonis fauore verba sui naturae praesens tempus importare solita ad futurum etiam trahuntur, & e contra.*
- 26 *Clausula codicillaribus habens se ad praesens, et futurum tempus locum habet etiam in testamento postea rupto agnatione posthumi in eo praeteriti.*
- 27 *Dispositio testatoris quoad personas, quas ignorauit, non extendatur.*
- 28 *Communis opinio in iudicando, & consulendo sequenda est.*
- 29 *Clausula codicillaribus si non valet, vel non valetur &c. operatur vim fideicommissi etiam rupto testamento institutio posthumi, quando in testamento fuisse institutus pariter ipsi posthumum dilectus.*
- 30 *Filius grauius per clausulam codicillarem solum legitimam, & non trebellianicam detrahatur.*

E P I T O M E.

INSTITVTIO filiorum nasciturorum ex v̄
tre vxoris, si ad lucem peruenerint, omnē posthumū
ex quacunque vxore nasciturum comprehendit.
Clausula codicillaris hēns se ad p̄sens, & futurū tē-
E pus,